

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2020. gada 9. jūlijs *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 267. pants – Jēdziens “tiesa” – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – Darbības joma – 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Jēdziens “darbība, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā” – 4. panta 7) punkts – Jēdziens “pārzinis” – Dalībvalsts federālās zemes parlamenta lūgumrakstu komisija – 15. pants – Datu subjekta piekļuves tiesības

Lietā C-272/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, kuru *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa, Vācija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 27. martā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 1. aprīlī, tiesvedībā

VQ

pret

Land Hessen,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [A. Prechal], tiesneši L. S. Rosi [L. S. Rossi] (referente), J. Malenovskis [J. Malenovský], F. Biltšens [F. Biltgen] un N. Vāls [N. Wahl],

ģenerālvokāts: M. Špunars [M. Szpunar],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- VQ vārdā – A.-K. Pantaleon, *genannt Stemberg, Rechtsanwältin*,
- *Land Hessen* vārdā – H.-G. Kamann, M. Braun un L. Hesse, *Rechtsanwälte*,
- Vācijas valdības vārdā – J. Möller un M. Hellmann, kā arī A. Berg, pārstāvji,
- Čehijas valdības vārdā – M. Smolek, O. Serdula un J. Vlácil, pārstāvji,
- Igaunijas valdības vārdā – N. Grünberg, pārstāve,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *H. Krämer, D. Nardi* un *F. Erlbacher*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt, pirmkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.), 4. panta 7) punktu un 15. pantu un, otrkārt, LESD 267. pantu, kas lasīts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. panta otro daļu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp VQ un *Land Hessen* (Hesenes federālā zeme, Vācija) saistībā ar jautājumu, vai ir tiesisks *Hessischer Landtag* (Hesenes federālās zemes parlaments) priekšsēdētāja atteikums apmierināt ieinteresētās personas lūgumu piekļūt viņa personas datiem, kurus ir reģistrējuši šī parlamenta Lūgumrakstu komisija.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesību akti

Direktīva 95/46/EK

- 3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.), kas ir atcelta ar Regulu 2016/679, bija iekļauts 3. pants “Darbības joma”, kurā bija paredzēts:
  - “1. Šī direktīva attiecas uz personas datu apstrādi pilnībā vai daļēji ar automatizētiem līdzekļiem un uz personas datu, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, apstrādi, kura netiek veikta ar automatizētiem līdzekļiem.
  - 2. Šī direktīva neattiecas uz personas datu apstrādi:
    - tādu pasākumu gaitā, uz kuru neattiecas Kopienas tiesību akti, kā Līguma par Eiropas Savienību V un VI sadaļā paredzētie pasākumi un, jebkurā gadījumā, uz apstrādes operācijām attiecībā uz sabiedrības drošību, aizsardzību, valsts drošību (ieskaitot valsts ekonomisko labklājību, ja apstrādes operācija attiecas uz valsts drošības jautājumiem) un uz valsts pasākumiem krimināltiesību jomā;
    - ko veic fiziska persona tikai un vienīgi personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā.”

Regula 2016/679

4 Regulas 2016/679 16. un 20. apsvērumā ir noteikts:

“(16) Šo regulu nepiemēro jautājumiem par pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību vai tādu personas datu brīvu apriti, kas saistīti ar darbībām, kuras neietilpst Savienības tiesību darbības jomā, piemēram, darbībām attiecībā uz valsts drošību. Šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei, ko veic dalībvalstis, rīkojoties saistībā ar Savienības kopējo ārpolitiku un drošības politiku.

[..]

(20) Kaut arī šī regula cita starpā ir piemērojama tiesu un citu tiesu iestāžu darbībai, Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos varētu precizēt apstrādes darbības un apstrādes procedūras attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic tiesas un citas tiesu iestādes. Ja tiesa personas datus apstrādā, veicot tiesas spriešanas funkciju, šāda apstrāde nebūtu jāiekļauj uzraudzības iestādes kompetencē, lai nodrošinātu, ka tiesu iestādes ir neatkarīgas savu tiesu varas uzdevumu izpildē, tostarp lēmumu pieņemšanā. Šādu datu apstrādes darbību uzraudzību vajadzētu būt iespējai uzticēt attiecīgās dalībvalsts tiesu sistēmas konkrētām struktūrām, kurām jo īpaši būtu jānodrošina atbilstība šīs regulas noteikumiem, jāveicina tiesu iestāžu darbinieku informētība par to pienākumiem, kas ietverti šajā regulā, un jāizskata sūdzības par šādām datu apstrādes darbībām.

5 Šīs regulas 2. pantā “Materiālā darbības joma” ir noteikts:

“1. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem, un tādu personas datu apstrādei, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, ja apstrādi neveic ar automatizētiem līdzekļiem.

2. Šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei:

- a) tādas darbības gaitā, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā;
- b) ko īsteno dalībvalstis, veicot darbības, kas ir LES V sadaļas 2. nodaļas darbības jomā;
- c) ko veic fiziska persona tikai personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā;
- d) ko veic kompetentas iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu.

[..]”

6 Minētas regulas 4. pantā “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā regulā:

[..]

7) “pārzinis” ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja šādas apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, pārzini vai tā iecelšanas konkrētos kritērijus var paredzēt Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos;

[..].”

- 7 Šīs pašas regulas 15. panta “Datu subjekta piekļuves tiesības” 1. punktā ir paredzēts:

“1. Datu subjektam ir tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz datu subjektu tiek vai netiek apstrādāti personas dati, un, ja tiek, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem datiem un saņemt šādu informāciju:

[..].”

- 8 Regulas 2016/679 23. panta “Ierobežojumi” 1. punktā ir noteikts:

“Saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami datu pārzinim vai apstrādātājam, ar legislatīvu pasākumu var ierobežot to pienākumu un tiesību darbības jomu, kas paredzēti 12.–22. pantā un 34. pantā, kā arī 5. pantā, ciktāl tā noteikumi atbilst 12.–22. pantā paredzētajām tiesībām un pienākumiem, – ja ar šādu ierobežojumu tiek ievērota pamattiesību un pamatbrīvību būtība un tas demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešams un samērīgs, lai garantētu:

- a) valsts drošību;
- b) aizsardzību;
- c) sabiedrisko drošību;
- d) noziedzīgu nodarījumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu vai saukšanu pie atbildības par tiem vai kriminālsodu izpildi, tostarp aizsardzību pret sabiedriskās drošības apdraudējumiem un to novēršanu;
- e) citus svarīgus Savienības vai dalībvalsts vispārējo sabiedrības interešu mērķus, jo īpaši Savienībai vai dalībvalstij svarīgas ekonomiskās vai finanšu intereses, tostarp monetāros, budžeta un nodokļu jautājumus, sabiedrības veselību un sociālo nodrošinājumu;
- f) tiesu neatkarības un tiesvedības aizsardzību;
- g) reglamentētu profesiju ētikas kodeksu pārkāpumu novēršanu, izmeklēšanu, atklāšanu un saukšanu pie atbildības par tiem;
- h) uzraudzības, pārbaudes vai regulatīvo funkciju, kas – pat ja tikai epizodiski – ir saistīta ar oficiālu pilnvaru īstenošanu a) līdz e) un g) apakšpunktā minētajos gadījumos;
- i) datu subjekta aizsardzību vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību;
- j) civilprasību izpildi.”

Vācijas tiesību akti

Federālās tiesības

- 9 *Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland* (Vācijas Federatīvās Republikas Pamatlikums) 97. pantā ir paredzēts:

“(1) Tiesneši ir neatkarīgi un pakļauti vienīgi likumam.

(2) Parastajā kārtībā uz mūžu amatā iecelti tiesneši pirms viņu amata pienākumu pildīšanas termiņa beigām un pret savu gribu var tikt galīgi atcelti vai uz laiku atstādināti no amata, pārcelti citā amatā vai pensionēti tikai uz tiesas nolēmuma pamata un tikai likumā noteiktu iemeslu dēļ un saskaņā ar likumā paredzētajām procedūrām. Tiesību aktos var tikt noteikts vecums, no kura uz mūžu iecelti tiesneši var izmantot savas tiesības uz pensiju. Gadījumā, ja tiek grozīta tiesu vai to darbības apgabalu organizācija, tiesneši var tikt pārcelti uz citu tiesu vai atbrīvoti no amata, vienlaikus saglabājot visu savu atalgojumu.”

- 10 *Deutsches Richtergesetz* (Vācijas likums par tiesnešu statusu, turpmāk tekstā – “*DRiG*”) 26. pants ir formulēts šādi:

“(1) Tiesnesis ir pakļauts disciplinārajai uzraudzībai tikai, ciktāl netiek aizskarta viņa neatkarība.

(2) Neskarot 1. punktu, disciplinārā uzraudzība ietver arī spēju pārvest tiesnesim viņa uzdevumu pildīšanu prettiesiskā veidā un aicināt viņu pareizi un bez kavēšanās izpildīt savus pienākumus.

(3) Ja tiesnesis apgalvo, ka disciplinārās uzraudzības pasākums aizskar viņa neatkarību, par šo jautājumu pēc šā tiesneša pieteikuma lemj tiesa atbilstoši šim likumam.”

Hesenes federālās zemes tiesības

- 11 *Verfassung des Landes Hessen* (Hesenes federālās zemes Konstitūcija) 126. pantā ir paredzēts:

“(1) Tiesu varu īsteno tikai saskaņā ar likumu izveidotas tiesas.

(2) Tiesneši ir neatkarīgi un pakļauti vienīgi likumam.”

- 12 Šis Konstitūcijas 127. pants formulēts šādi:

“(1) Tiesneši, kuri parastajā kārtībā tiesneša amatā tiek iecelti kā pamatamatā, tiek iecelti uz mūžu.

(2) Tiesnešus ieceļ uz mūžu tikai pēc tam, kad pēc pagaidu pieņemšanas darbā uz pārbaudes laiku, kura ilgums tiek noteikts likumā, viņi ar savu personību un tiesneša darbību nodrošina, ka viņi savus uzdevumus veikts demokrātijas un sociālās sapratnes garā.

(3) Lēmumu par pieņemšanu darbā pagaidu kārtībā un iecelšanu uz mūžu kopīgi pieņem tieslietu ministrs un tiesnešu atlases komisija.

[..]”

- 13 *Hessisches Richter-gesetz* (Hesenes federālās zemes Tiesnešu likums, turpmāk tekstā – “*HRiG*”) 2.b pantā ir noteikts:

“Tiesnešu spēju, kompetenču un profesionālā snieguma novērtējumu reglamentē Tieslietu ministrijas pamatnostādnes.”

- 14 *HRiG* 3. pantā ir noteikts:

“Tiesnešus ieceļ tieslietu ministrs.”

- 15 *Verwaltungsgerichtsordnung* (Administratīvā procesa likums) 18. pants ir formulēts šādi:

“Lai segtu uz laiku pastāvošu nepieciešamību pēc personāla, uz mūžu iecelts ierēdnis, kuram ir nepieciešamie diplomu tiesneša amata pienākumu pildīšanai, var tikt iecelts kā pagaidu tiesnesis uz laikposmu, kura minimālais ilgums ir vismaz divi gadi un maksimālais ilgums – viņa pamatamata pilnvaru laiks. *DRiG* 15. panta 1. punkta pirmais un trešais teikums, kā arī 2. punkts ir piemērojami *mutatis mutandis*.”

- 16 *Hessisches Datenschutz- und Informationsfreiheitsgesetz* (Hesenes federālās zemes Datu aizsardzības un informācijas brīvības likums), ar kuru Hesenes federālās zemes tiesības datu aizsardzības jomā ir pielāgotas tostarp Regulai 2016/679, 30. panta 1. punktā ir noteikts:

“Izņemot 15. un 29. pantu, šā likuma normas Hesenes federālās zemes parlamentam ir piemērojamas tikai, ciktāl tas iesaistās administratīvās darbībās, it īpaši, kad runa ir par federālās zemes parlamenta saimnieciskajām lietām, personāla vadību vai likumu īstenošanu, kuru izpilde ir Federālās zemes parlamenta priekšsēdētāja ziņā. Turklāt federālās zemes parlaments pieņem iekšējos kārtības noteikumus personas datu aizsardzības jomā, kuri atbilst tā konstitucionālajam statusam. [..]”

- 17 1993. gada 16. decembra *Geschäftsordnung des Hessischen Landtags* (Hesenes federālās zemes parlamenta Reglaments) 2. pielikumā ir ietvertas 1986. gada pamatnostādnes par klasificētas informācijas apstrādi Hesenes federālās zemes parlamenta darbības jomā, kuru 13. pantā “Privātnoslēpumu aizsardzība” ir noteikts:

“(1) Ciktāl personisku, darījumu vai komercdarbības noslēpuma aizsardzība to prasa, ir jāpatur slepenībā lietas, citi dokumenti un komisiju apspriedes. Tas it īpaši attiecas uz nodokļu lietām un lūgumrakstiem. [..]

(2) Iepazīšanās ar šādām lietām vai dokumentiem aplūkošana ir atļauta tikai kompetentās komisijas locekļiem. Tas pats attiecas uz tādu komisijas sēžu protokolu aplūkošanu, kas attiecas uz 1. punktā minētajiem jautājumiem, kuri ir jāpatur slepenībā. Par protokolu izplatīšanu lemj komisija.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 18 Pēc lūgumraksta iesniegšanas Hesenes parlamenta Lūgumrakstu komisijai VQ, pamatojoties uz Regulas 2016/679 15. pantu, lūdza šai komisijai piekļuvi saviem personas datiem, kurus šī komisijas ir reģistrējusi saistībā ar viņa sūdzības izskatīšanu.
- 19 Hesenes federālās zemes parlamenta priekšsēdētājs nolēma noraidīt šo lūgumu, jo lūgumraksta procedūra ir uzskatāma par parlamentāru uzdevumu un minētais parlaments nav Regulas 2016/679 darbības jomā.
- 20 VQ 2013. gada 22. martā *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vīsbādenes Administratīvā tiesa, Vācija) cēla prasību par Hesenes federālās zemes parlamenta priekšsēdētāja lēmumu, ar kuru tas bija noraidījis viņa lūgumu.
- 21 Šī tiesa norādīja, ka, ņemot vērā it īpaši 1986. gada Pamatnostādņu par klasificētas informācijas apstrādi Hesenes parlamenta darbības jomā 13. pantu, Vācijas tiesībās nav piešķirtas nekādas piekļuves tiesības personas datiem saistībā ar tādu lūgumrakstu kā pamatlietā aplūkoto.
- 22 Tomēr tai ir šaubas, pirmkārt, vai Hesenes federālās zemes parlamenta Lūgumrakstu komisija var tikt kvalificēta kā “publiska iestāde” Regulas 2016/679 4. panta 7) punkta izpratnē un vai tā attiecīgā gadījumā var tikt uzskatīta par “pārzini” attiecībā uz VQ datu apstrādi. Šajā gadījumā pēdējais minētais varētu atsaukties uz piekļuves tiesībām, pamatojoties uz minētās regulas 15. pantu.

- 23 Taču Regulā 2016/679 neesot sniegta nekāda “publiskas iestādes” definīcija. *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) ieskatā, šis jēdziens var tikt izprasts funkcionāli vai institucionāli. Atbilstoši pirmajai izpratnei “publiskas iestādes” būtu visas publiskās iestādes, kuras veic publiskās pārvaldes uzdevumus – līdz ar to arī Hesenes federālās zemes parlaments, kad tas pilda šādus uzdevumus. Atbilstoši otrajai no minētajām izpratnēm šā parlamenta Lūgumrakstu komisija būtu autonoma institūcija un līdz ar to publiska iestāde institucionālā izpratnē. Tā nepiedaloties minētā parlamenta likumdošanas darbībā, un, tā kā pirmām kārtām tās darbībai neesot saistoša rakstura un otrām kārtām tai neesot nedz iniciatīvas, nedz reglamentācijas pilnvaru, tās rīcība vienmēr ir atkarīga no pilsoņu lūgumrakstiem un lūguma satura.
- 24 Turklāt, tā kā Regulas 2016/679 2. panta 2. punktā nav izslēgtas struktūras un institūcijas, kuras pilda likumdošanas vai tiesu varas funkcijas, šī tiesību norma nozīmējot, ka ir izmantota plaša pārvaldes un līdz ar to arī publiskas iestādes izpratne. Līdz ar to attiecībā uz tiesībām iesniegt lūgumrakstu šī komisija nekādi neatšķiroties no Hesenes federālās zemes pārvaldes iestādes.
- 25 *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) uzskata, ka, tā kā Hesenes federālās zemes parlamenta Lūgumrakstu komisija ir “publiska iestāde” šīs regulas 4. panta 7) punkta izpratnē un tāpēc neviens iemesls neliedz īstenot piekļuves tiesības, pamatojoties uz minētās regulas 15. pantu.
- 26 Tomēr šī tiesa šaubās, otrkārt, vai tā pati var tikt uzskatīta par “tiesu” LESD 267. panta, lasot to kopā ar Hartas 47. panta otro daļu, izpratnē, ņemot vērā Tiesas šajā ziņā izstrādātos kritērijus, it īpaši kritēriju par attiecīgās institūcijas neatkarību.
- 27 Šajā ziņā tā atgādina, ka neatkarība ietver divus aspektus. Pirmais, ārējais aspekts nozīmē, ka minētā struktūra pilda savas funkcijas pilnībā autonomi un tā nav pakļautības attiecībās ne ar vienu subjektu, un tā nesaņem rīkojumus vai norādījumus ne no viena subjekta, un tātād tā ir aizsargāta no ārējas iejaukšanās vai spiediena, kas varētu apdraudēt tās locekļu pieņemtā nolēmuma neatkarību, izskatot tām uzticētos strīdus. Otrs, iekšējais aspekts esot saistīts ar objektivitātes jēdzienu un attiecoties uz to, ka tiek saglabāta vienāda distance attiecībā pret strīda dalībniekiem un to attiecīgajām interesēm saistībā ar strīda priekšmetu. Šim aspektam ir vajadzīga objektivitāte un neieinteresētība lietas iznākumā, atskaitot tiesību normu stingru piemērošanu.
- 28 Runājot par neatkarības ārējo aspektu, tiesas piesaiste Tieslietu ministrijai nozīmējot, ka šī tiesa nevar pildīt savus pienākumus pilnīgi autonomi. Šajā gadījumā Hesenes federālās zemes Tieslietu ministrija nosakot Hesenes federālās zemes tiesu organizāciju. It īpaši šī ministrija nosakot saziņas līdzekļus (telefonu, faksu, internetu un citus) un IT aprīkojumu, tostarp pārvaldei paredzēto “HessenPC”, kopā ar centrālu pakalpojumu sniedzēju, proti, *Hessische Zentrale für Datenverarbeitung* (Hesenes federālās zemes Datu apstrādes centrs), kas ir piederīgs Hesenes federālās zemes Finanšu ministrijai. Nupat minētā nodrošinot arī visa šā aprīkojuma uzturēšanu, un līdz ar to administrācijai esot iespēja piekļūt visiem tiesu datiem.
- 29 Ar vienkāršu risku, ka uz tiesām varētu tikt īstenota politiska ietekme, it īpaši izmantojot Tieslietu ministrijas piešķirto aprīkojumu vai personālu, pietiekot, lai radītu iejaukšanās risku to nolēmumos un ietekmētu tiesu neatkarību, tām pildot savus pienākumus. Šajā nolūkā pietiktu pat ar iespējamu spiedienu ātri izskatīt lietas, kas izdarīts, izmantojot minētās ministrijas uzturēto statistiku par darba slodzi.
- 30 Turklāt uz Hesenes federālās zemes tiesām neesot attiecināta patstāvīga uzraudzība pār datu aizsardzību, jo datu apstrādi būtībā nosaka Hesenes federālās zemes Tieslietu ministrija, un Regulas 2016/679 20. apsvērumā minētā tiesu veiktā uzraudzība netiekot īstenota.
- 31 Runājot par neatkarības iekšējo aspektu, *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) precizē, ka Vācijas konstitucionālajās tiesībās nav garantēta tiesu institucionālā neatkarība.

- 32 Proti, vispirms, kā izrietot no *HRiG* 2.b un 3. panta, tiesnešu – tai skaitā iesniedzējtiesas tiesnešu – iecelšana, novērtēšana un paaugstināšana amatā esot Hesenes federālās zemes tieslietu ministra ziņā. No tā izrietot, ka viņiem ir piemērojamas civildienesta tiesību normas, kā rezultātā par tiesnešu komandējumiem uz ārvalstīm, piemēram, tādiem kā Eiropas tiesnešu apmācības tīkla ietvaros veiktajiem, lemjot minētais ministrs.
- 33 Turpinājumā – atbilstoši Administratīvā procesa kodeksa 18. pantam, lai segtu pagaidu nepieciešamību pēc personāla, ierēdnis varot tikt iecelts par pagaidu tiesnesi. Šāds tiesnesis varot nākt no publiskas iestādes, kura šajā tiesā rīkojas kā atbildētāja tiesvedībā.
- 34 Turklāt Hesenes federālās zemes Tieslietu ministrija visu tiesnešu personas datus reģistrējot cilvēkresursu informācijas vadības sistēmā, kura ir atkarīga no Hesenes federālās zemes valdības – tādējādi šīs federālās zemes pārvaldes iestādes varot piekļūt šiem datiem, kaut arī tām var būt lietas dalībnieka statuss lietā, kuru izskata šie paši tiesneši.
- 35 Visbeidzot, Tieslietu ministrija lemjot arī par tiesnešu skaitu un tādu darbinieku amata vietām, kuri nav tiesneši un kuri faktiski ietilpst izpildvarā, kā arī par katras tiesas IT aprīkojumu.
- 36 Līdz ar to tiesām ir tikai funkcionāla neatkarība, jo atbilstoši Hesenes federālās zemes Konstitūcijas 126. pantam tiesneši esot neatkarīgi un pakļauti likumam. Tomēr ar funkcionālo neatkarību vien nepietiek, lai aizsargātu tiesas no jebkādas ārējas ietekmes.
- 37 *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vīsbādenes Administratīvā tiesa) no tā secina, ka tā, iespējams, neatbilst Hartas 47. panta otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem, lai to varētu uzskatīt par neatkarīgu un objektīvu tiesu.
- 38 Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vīsbādenes Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [Regula 2016/679] – šajā gadījumā tās 15. pants [“Datu subjekta piekļuves tiesības”] – ir piemērojama dalībvalsts federālās zemes parlamenta komitejai – šajā gadījumā Hesenes federālās zemes parlamenta Lūgumrakstu komitejai –, kas ir atbildīga par pilsoņu iesniegumu izskatīšanu, un vai attiecīgā komiteja šajā kontekstā ir jāuzskata par publisku iestādi [Regulas 2016/679] 4. panta 7) punkta izpratnē?
- 2) Vai iesniedzējtiesa ir neatkarīga un objektīva tiesa LESD 267. panta izpratnē, skatītā kopā ar [Hartas] 47. panta otro daļu?”

Par Tiesas kompetenci

- 39 Savos rakstveida apsvērumos Polijas valdība apšaubā Tiesas kompetenci, it īpaši lemt par otro jautājumu, jo Savienības tiesības nereglamentē dalībvalstu tiesu organizāciju un līdz ar to uz šo jautājumu attiecoties tikai valsts tiesības.
- 40 Šajā ziņā pietiek vien konstatēt, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju – Regulu 2016/679 vai LESD 267. pantu kopsakarā ar Hartas 47. pantu.
- 41 Šajos apstākļos ir acīmredzams, ka Tiesas kompetencē ir lemt par šo lūgumu pilnībā, proti, gan par pirmo, gan par otro jautājumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 74. un 75. punkts).

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 42 Ar otro jautājumu *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) pauž šaubas par to, vai tai ir “tiesas” statuss LESD 267. panta izpratnē, kas lasīts Hartas 47. panta gaismā. Līdz ar to tā patiesībā aicina Tiesu izvērtēt sava lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, jo “tiesas” statuss minētā 267. panta izpratnē ir tā pieņemamības nosacījums un tādējādi tas ir priekšnoteikums, lai Tiesa varētu interpretēt pirmajā jautājumā minēto Savienības tiesību normu.
- 43 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, lai novērtētu, vai attiecīgajai iesniedzējinstīcijai ir “tiesas” raksturiezīmes LESD 267. panta izpratnē, kas ir jautājums, uz kuru attiecas vienīgi Savienības tiesības, un tādējādi – lai izvērtētu, vai lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams, Tiesa ņem vērā virkni aspektu, kā, piemēram, vai šī institūcija ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai procedūra tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī vai tā ir neatkarīga (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) šaubas attiecas uz tās neatkarību no likumdevējas vai izpildvaras. Šo šaubu pamatā ir apstākļi, kuros, pirmkārt, Tieslietu ministrija ieceļot un paaugstinot tiesnešus, otrkārt, kuros tiesnešu darba novērtējumu reglamentējot tieslietu ministrs atbilstoši tiem pašiem noteikumiem, kuri ir piemērojami ierēdņiem, treškārt, kuros tiesnešu personas datus un profesionālo kontaktinformāciju pārvaldot Tieslietu ministrija, kurai līdz ar to ir pieeja šiem datiem, ceturtkārt, kuros pagaidu nepieciešamības pēc personāla gadījumā par pagaidu tiesnešiem varot tikt iecelti ierēdņi un, piektkārt, kuros minētā ministrija nosakot tiesu ārējo un iekšējo organizāciju, personāla sadalījumu, tiesu saziņas rīkus un IT aprīkojumu un lemjot arī par tiesnešu komandējumiem uz ārvalstīm.
- 45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka dalībvalstu tiesnešu neatkarība ir īpaši svarīga Savienības tiesību sistēmai no dažādiem aspektiem. Vispirms tā izriet no tiesiskuma principa, kas – atbilstoši LES 2. pantam – ir viens no Savienības dibināšanas pamatā esošajām vērtībām, kuras ir kopējas dalībvalstīm, kā arī no LES 19. panta, kurā šī vērtība ir konkretizēta un kurā pārbaudes tiesā uzdevums šajā sistēmā ir uzticēts arī valstu tiesām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 32. punkts). Turpinājumā – minētā neatkarība ir obligāts nosacījums, lai personām Savienības tiesību piemērošanas jomā nodrošinātu Hartas 47. pantā paraudzētās pamattiesības uz neatkarīgu un objektīvu tiesu kā garantiju, ka tiek aizsargāts tiesību kopums, kas personām izriet no Savienības tiesībām (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumu, 2020. gada 26. marts, pārskatīšana, *Simpson/Padome* un HG/Komisija, C-542/18 RX-II un C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, 70. un 71. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Visbeidzot minētā neatkarība ir īpaši būtiska tiesu sadarbības sistēmas, ko iemieto LESD 267. pantā paredzētais prejudiciāla nolēmuma tiesvedības mehānisms, raitai darbībai, jo šo mehānismu var iedarbināt vienīgi instance, kurai ir uzticēts piemērot Savienības tiesības un kura tostarp atbilst šim neatkarības kritērijam (skat. it īpaši spriedumu, 2020. gada 21. janvāris, *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 Līdz ar to, lai pārbaudītu lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, neatkarības kritērijs – kuru iesniedzējinstīcijai ir jāizpilda, lai tā varētu tikt uzskatīta par “tiesu” LESD 267. panta izpratnē, – var tikt novērtēts tikai no šīs tiesību normas viedokļa.
- 47 No tā izriet – kā to uzsver Eiropas Komisija –, ka šajā gadījumā šim vērtējumam ir jāattiecas vienīgi uz *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) neatkarību pamatlietā, kurā – kā izriet no šā sprieduma 22.–25. punkta – strīds ir par Savienības tiesību, proti, Regulas 2016/679, interpretāciju.
- 48 Šajā ziņā noteiktiem minētās administratīvās tiesas norādītajiem apstākļiem noteikti nav nozīmes šā vērtējuma veikšanai.

- 49 Tas, pirmkārt, attiecas uz noteikumiem par pagaidu tiesnešu iecelšanas procedūrām, jo šie tiesneši nav daļa no iztiesāšanas sastāva, ko šajā lietā veido *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) priekšsēdētājs viens pats.
- 50 Runājot, otrkārt, par Hesenes federālās zemes Tieslietu ministrijas lomu tiesnešu komandējumu pārvaldībā vai tiesu organizācijā, personāla skaita noteikšanā, saziņas līdzekļu un IT aprīkojuma, kā arī personas datu pārvaldībā, pietiek vien norādīt, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav nekādas informācijas, kura ļautu saprast, kādā veidā šie apstākļi pamatlietā varētu likt apšaubīt *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) neatkarību.
- 51 Tātad būtībā atliek vien pārbaudīt iespējamo ietekmi, kuru likumdevējvara vai izpildvara varētu īstenot attiecībā uz minētās administratīvās tiesas tiesnešiem saistībā ar šo varu iesaisti šo tiesnešu iecelšanā, paaugstināšanā amatā un novērtēšanā.
- 52 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai šādām neatkarības un objektivitātes garantijām – kurām ir jāattiecas uz dalībvalstu tiesām – ir nepieciešams, lai pastāvētu noteikumi, it īpaši attiecībā uz tiesas sastāvu, iecelšanu, pilnvaru ilgumu, kā arī tās locekļu atturēšanās, noraidīšanas un atsaukšanas iemesliem, ļaujot kļūdīt indivīdos jebkādas pamatotas šaubas par minētās tiesas ārēju ietekmējamību un tās neitralitāti attiecībā uz interesēm, kas tajā saduras (spriedums, 2020. gada 21. janvāris, *Banco Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 53 Šajā ziņā Vācijas valdība precizē, ka šajā gadījumā tiesnešiem ir autonomas statuss civildienesta iekšienē, kuru it īpaši nodrošina Vācijas Federatīvās Republikas Pamatlikuma 97. pantā paredzētā neatceļamības garantija, tiesu iestāžu kompetence attiecībā uz tiesnešu aizsardzību tiesā, kā arī iecelšanas procedūra, kurā noteicoša loma ir tiesnešu atlases komisijai. Šī Hesenes federālās zemes Konstitūcijas 127. pantā paredzētā komisija sastāvot no septiņiem šīs federālās zemes parlamenta ieceltiem locekļiem, pieciem no tiesnešu vidus izvirzītiem locekļiem un – uz ikgadējas rotācijas pamata – vienas no abu šīs federālās zemes advokātu kolēģiju priekšsēdētāja. Minētā parlamenta ieceltajiem locekļiem – kuri ir iecelti proporcionāli tā sastāvam – ir jānodrošina minētās komisijas demokrātiskā leģitimitāte.
- 54 Runājot par nosacījumiem, kādos tiek iecelti iesniedzējtiesas tiesneši, vispirms ir jāatgādina, ka tikai apstākļi vien, ka likumdevējvara un izpildvara iesaistās tiesneša iecelšanas procesā, nevar nedz radīt viņa atkarību no šīm varām, nedz radīt šaubas par viņa objektivitāti, ja pēc iecelšanas attiecīgā persona nav pakļauta nekādam spiedienam un nesaņem norādes savu uzdevumu veikšanā (spriedums, 2019. gada 19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 133. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 55 Šķiet, ka *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) ir arī šaubas par Tiesnešu atlases komisijas sastāva saderīgumu ar neatkarības principu, ņemot vērā, ka lielākā to daļa ir likumdevējas izvēlēti.
- 56 Tomēr šis apstāklis pats par sevi nevar likt apšaubīt iesniedzējtiesas neatkarību. Proti, valsts tiesas neatkarība, tostarp attiecībā uz apstākļiem, kādos notiek tās locekļu iecelšana, ir jāizvērtē, ņemot vērā visus atbilstošos faktorus.
- 57 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka gadījumā, kad valsts tiesa norāda Tiesai virkni apstākļu, kuri, tās ieskatā, liek apšaubīt tiesnešu iecelšanā iesaistītas Komisijas neatkarību, Tiesa ir nospriedusi, ka, lai gan kāds no minētās tiesas šādi uzsvērtajiem apstākļiem var nebūt kritizējams pats par sevi – un šādā gadījumā uz to varētu attiekties dalībvalstu kompetence un to veiktās izvēles –, tomēr šo elementu kombinācija, ievērojot arī apstākļus, kādos šīs izvēles tikušas izdarītas, var likt šaubīties par tādas struktūras neatkarību, kurai ir jāpiedalās tiesnešu iecelšanas amatā procedūrā, pat ja minētie apstākļi, aplūkoti atsevišķi, nelielā izdarīt šādu secinājumu (spriedums, 2019. gada 19. novembris, A. K. u.c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība), C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 142. punkts).

- 58 Šajā gadījumā nevar secināt, ka tāda komisija kā pamatlīdētā aplūkotā nav neatkarīga vienīgi šā sprieduma 55. punktā minētā apstākļa dēļ.
- 59 Attiecībā uz tiesnešu novērtēšanas un paaugstināšanas amatā nosacījumiem, kurus arī apšaubā *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa), pietiek konstatēt, ka Tiesai iesniegtajos lietas materiālos nav norāžu par to, ka veids, kādā izpildvara šajā ziņā īsteno savas pilnvaras, varētu radīt pamatotas šaubas – tostarp individu apziņā – attiecībā uz konkrētā tiesneša ārēju neietekmējamību un viņa objektivitāti attiecībā uz interesēm, kuras var sadurties viņa izskatāmajā lietā.
- 60 Ņemot vērā iepriekš minēto, apstākļi, kurus *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) ir norādījusi, lai pamatotu šaubas, kas tai ir radušās par savu neatkarību, paši par sevi nav pietiekami, lai secinātu, ka šādas šaubas ir pamatotas un ka šāda tiesa nav neatkarīga, neraugoties uz visiem pārējiem noteikumiem – tai skaitā šā sprieduma 53. punktā minētajiem –, kuri ir paredzēti tiesību sistēmā, kurai šī tiesa ir piederīga, un kuru mērķis ir nodrošināt tās neatkarību.
- 61 Šajos apstākļos *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Visbādenes Administratīvā tiesa) ir jāuzskata par “tiesu” LESD 267. panta izpratnē. No tā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.
- 62 Ir jāprecizē, ka šis secinājums neietekmē vērtējumu par otrā prejudiciālā jautājuma pieņemamību, kurš pats par sevi nav pieņemams. Proti, tā kā šis jautājums, kurš attiecas uz paša LESD 267. panta interpretāciju, pamatlīdētas risinājumam nav vajadzīgs, ar minēto jautājumu lūgtā interpretācija nav objektīvi vajadzīga nolēmumam, kas iesniedzējtiesai ir jāpieņem (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 1998. gada 25. maijs, *Nour*, C-361/97, EU:C:1998:250, 15. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu

- 63 Ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa būtībā Tiesai jautā, vai Regulas 2016/679 4. panta 7) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts federālās zemes parlamenta lūgumrakstu komisija ir uzskatāma par “pārziņi” šīs tiesību normas izpratnē un ka tādējādi šīs komisijas veikta personas datu apstrāde ietilpst šīs regulas, it īpaši tās 15. panta, darbības jomā.
- 64 Lai atbildētu uz šo jautājumu, pirmkārt, ir jāatgādina, ka minētajā 4. panta 7) punktā “pārziņis” ir definēts kā fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kas viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus.
- 65 Līdz ar to Regulā 2016/679 atrodamā “pārziņa” definīcija neaprobežojas ar publiskām iestādēm, bet gan – kā to uzsver Čehijas valdība – ir pietiekami plaša, lai ietvertu jebkuru struktūru, kura viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus.
- 66 Otrkārt, runājot par Hesenē federālās zemes apsvērumiem, saskaņā ar kuriem parlamentārās komisijas darbības neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā Regulas 2016/679 2. panta 2. punkta izpratnē, ir jāatgādina, ka Tiesai attiecībā uz Direktīvas 95/46 3. panta 2. punktu ir bijusi iespēja precizēt, ka, tā kā šī direktīva ir balstīta uz EK līguma 100.A. pantu (pēc grozījumiem kļuvis par EK līguma 95. pantu), šā juridiskā pamata priekšnoteikums nav tas, ka pastāv faktiskā saikne ar brīvu pārvietošanos vai apriti starp dalībvalstīm katrā no situācijām, uz kurām attiecas uz šo pamatu balstītais akts, un ka vārdi “tādu pasākumu gaitā, uz kuru neattiecas [Savienības] tiesību akti” nav interpretējami tādējādi, ka tiem ir tāds tvērums, ka būtu nepieciešams katrā atsevišķā gadījumā pārliecināties, vai konkrēta darbība tieši ietekmē brīvu pārvietošanos vai apriti starp dalībvalstīm (spriedums, 2003. gada 6. novembris, *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 40. un 42. punkts).

- 67 Tas pats *a fortiori* attiecas arī uz Regulu 2016/679, kura ir balstīta uz LESD 16. pantu, saskaņā ar kuru Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome paredz noteikumus par fizisko personu aizsardzību attiecībā tostarp uz personas datu apstrādi, ko veic dalībvalstis saistībā ar Savienības tiesību aktu darbības jomu, un noteikumus par šādu datu brīvu apriti, un kuras 2. panta 2. punkts būtībā atbilst Direktīvas 95/46 3. panta 2. punktam
- 68 Treškārt, šīs regulas 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē šauri, jo tas ir izņēmums no ļoti plašās šīs regulas darbības jomas, kura ir noteikta tās 2. panta 1. punktā.
- 69 Protams, Tiesa būtībā ir uzsvērusi, ka darbības, kuras kā piemēri ir minētas Direktīvas 95/46 3. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā (proti, darbības, kas paredzētas Līguma par Eiropas Savienību V un VI sadaļā, kā arī darbības, kuru mērķis ir sabiedriskā drošība, aizsardzība, valsts drošība un darbības krimināltiesību jomā), jebkurā gadījumā ir raksturīgas valsts vai arī valsts iestāžu darbības un ka šo darbību mērķis ir definēt tajā paredzētā izņēmuma tvērumu – tādējādi šis izņēmums ir piemērojams tikai darbībām, kuras tajā ir tieši minētas vai kuras var tikt iekļautas tajā pašā kategorijā (*ejusdem generis*) (spriedums, 2003. gada 6. novembris, *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 43. un 44. punkts).
- 70 Lai gan tas tā ir, ar to, ka kāda darbība ir raksturīga valstij vai publiskai iestādei, nav pietiekami, lai šis izņēmums šādai darbībai būtu piemērojams automātiski. Ir nepieciešams, lai šī darbība būtu to darbību skaitā, kuras ir tieši norādītas minētajā normā, vai lai tā varētu tikt iekļauta tajā pašā kategorijā kā tās.
- 71 Lai gan Hesenes federālās zemes Lūgumrakstu komisijas darbības – tā kā šī komisija tieši piedalās parlamentārajā darbībā – bez jebkādām šaubām ir publiska rakstura un tās ir raksturīgas šai federālajai zemei, tomēr šīs darbības ir ne vien politiska un administratīva rakstura, bet arī no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem nekādi neizriet, ka minētās darbības šajā gadījumā atbilst tām, kuras ir minētas Regulas 2016/679 2. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktā, vai ka tās varētu tikt iekļautas tajā pašā kategorijā kā šīs darbības.
- 72 Ceturtkārt un visbeidzot, Regulā 2016/679, it īpaši tās 20. apsvērumā un 23. pantā, nav paredzēts neviens izņēmums attiecībā uz parlamentārām darbībām.
- 73 Tādējādi, ciktāl Hesenes federālās zemes parlamenta Lūgumrakstu komisija viena pati vai kopīgi ar citiem nosaka apstrādes mērķus un līdzekļus, šī komisija ir jākvalificē kā “pārzinis” Regulas 2016/679 4. panta 7) punkta izpratnē un līdz ar to tai ir piemērojams tas 15. pants.
- 74 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Regulas 2016/679 4. panta 7) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ciktāl dalībvalsts federālās zemes parlamenta lūgumrakstu komisija viena pati vai kopīgi ar citiem nosaka apstrādes mērķus un līdzekļus, šī komisija ir jākvalificē kā “pārzinis” šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to šādas komisijas veikta personas datu apstrāde ietilpst šīs regulas, it īpaši tās 15. panta, darbības jomā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 75 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), 4. panta 7) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ciktāl dalībvalsts federālās zemes parlamenta lūgumrakstu komisija viena pati vai

kopīgi ar citiem nosaka apstrādes mērķus un līdzekļus, šī komisija ir jākvalificē kā “pārzinis” šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to šādas komisijas veikta personas datu apstrāde ietilpst šīs regulas, it īpaši tās 15. panta, darbības jomā.

[Paraksti]